

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

4. Dies Julii. Nisi divinæ gratiæ subveniat adjutorium nihil prodest
copiosum cujuslibet adhortantis eloquium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

entium ordines, sunt in tua potestate. Quidquid tu
hoc es. Utere prudenter tuâ libertate, nec velis ab
tuâ potestate. Non enim à sulco veritatis Poëta em
vit, cùm hæc exaravit :

Quanta hominis libertas, est & tanta potestus,

4. DIES JULII.

Nisi divinæ gratiæ subveniat adjutorium
nihil prodest copiosum cuiuslibet adho
tantis eloquium. *S. Augustin. cont. Julian.*
lib. 2.

Sine gra
tia nihil
possimus.

I. **I**cuti, ut declinemus à malo, su
ut faciamus bonum, opus est
Gratiâ illius, à quo procedito

mne bonum. Quod est anima cor
pori, hoc est Gratia Animæ. Illud sine anima, caret
vitâ naturali : hæc sine gratia, vitâ supernaturali.
Corpus vitâ destitutum, frustrâ, in ipsissimo meridi
soli, dum toto radiorum apparatu circumfulget, ex
ponis, ut oculos videndo : frustrâ, vel ex Græcia De
mosthenem ; vel ex Italia Tullium evoces, ut aures
audiendo : frustrâ, totius Maji è viridariis flores, aut
ex Arabia feligas exquisitissima aromata, ut nares u
dorando : frustrâ, ex Pontificum cænis, aut Luculli
mensis saliares proponas dapes, ut palatum gustan
do : frustrâ, cuniculi pilos, vel si quid mollius offe
ras, ut manus tangendo oblectet : corpus ad nullum
sensus lenocinium aspirat, dum caret Animâ, qui
spirat. Sic animæ, nihil, quod est suprà animam, pi
coeleste, nil divinum placet, & est gratum absen
tia.

gratiæ

(a) P
26,3.(d)

Julius.

Tessera.

§ 15

Circumfulgeat eam de cœlo lux , non vi-
gratiâ. idquid velis abu
det; resonet dulcis illa dilecti vox, non audit; aspi-
Poëta em
ret bonus odor Christi, non arridat; pluat illi man-
na de cœlo, naufragat anima ejus super illo cibo. Nihil,
potest, quod est ex Deo , animæ prodest; potius obest , ubi
gatia Dei abest.

II. Quid es cum gratia? quid sine gratia? cum ea,
conversatio tua est in cœlo ; sine ea, in cœno ; cum ea,
es dignitate Seraphinus; sine ea, es vilitate scarabæus;
cumea, es, quæ solem intueris Aquila; sine ea, es, quæ
in tenebris cæcutis noctua : cum ea, in vinea Domini
portas pondus, & æstus diei ; sine ea, stas totâ die o-
tiosus in foro : cum ea, curris per viam mandatorum
Dei; sine illa, (a) sicut ostium vertitur in cardine
suo, sic piger in lectulo : cum ea, generosus ut Sam-
son, dilaceras leonem, quasi hœdum ; sine ea, dicis ut
piger ille : (b) Leo est fortis, in medio platearum occi-
dens sum : cum ea, audes masculâ voce exclamare
cum illo palludato bellatore: (c) Si consurgant ad-
versum me castra, non timebit cor meum ; sine ea, ut
meticulosus Adam, jam exutus stolâ primâ, clamas:
(d) Timui, eo quod nudus essem : cum ea, nutritis in
croccis, & gustas, quam suavis sit Dominus ; sine ea
computrelcis ut jumentum in stercoibus suis : cum
ea, anima, ut Nazaræi, (e) est candidior nive, nitidior
lacte ; sine ea , denigrata est super carbones. Vis
compendio illius bona ; hujus mala, atque adeò u-
trumque statum ? Audi Chrysologum: (f) Quod vis,
unde vis, quando vis, habes. Nos præter tuam gratiam
nihil habemus; per quam stamus, vivimus, movemur,

Kk 2

¶

(a) Prov. 26.14. (b) Jud. 14.6. Prov. 22.13. (c) Ps.
26.3. (d) Gen. 3.10. (e) Thren. 4.7.8. (f) Serm. 97.

*E*s sumus : sine qua , jacemus , deficimus , periremus .
Quantum perire times , tantum ne pereas , Gratias ambias .

III. Nihil est tam futile , & imbecille , aut invalidum , quod non valeat ad tui exitium ; nisi accedit gratiae auxilium : sine gratia , ut nihil valeas , & ut perreas , sufficit vel una locusta , vel musca . Audi : (a) *los locistarum , & muscarum occiderunt morsus ; sufficit unius crabronis bombus ; unius fimbriæ mulierculæ strepitus , vel soleæ ejus crepitus ; unius puellæ arridentis oculo nictus ; unius putidæ sœmello halitus : denique minima cadendi occasio , tui septem est perditio . Sol , fons luminis , & diei est pater ; sed subinde patitur Ecclipsim : Luna pulchra , sed prodit suas maculas ; astra fulgentia , sed nebulis obumbrantur ; candidum ebur , sed verustate nigrescit ; speculum suo lævore clarissimum , verum halitu infectur : sic anima , licet gratiae dono venusta , faciliter concipit labem , accipit cladem per insidianis demonis fraudem . Denique vis intueri tui ipsius lamenta ; ut intelligas , qualis sis sine gratia ? expende Verba Tertulliani de Marcione , & idem de te dixis sine gratia peccatore : *Marcion , Schyta tetricus . Nam maxebio instabilior , Massagerâ inhumanior , Amazonie audacior , nubilo obscurior , hyeme frigidior , gelu fragilior , Istro fallacior , Caucaso abruptior , Cùmigitur sis talis sine gratia ; pluris æstima minimam gratiam , quam cujuscumque rei maximam scientiam . Ne enim erravit Poeta , dum dixit :**

Gratia fit pluris , quam tota scientia Juris .

§. DIEI

(a) *Sap. 10. 30.*